

Τῆ ΚΕ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ
αὐγαίου (1821).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῶσαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

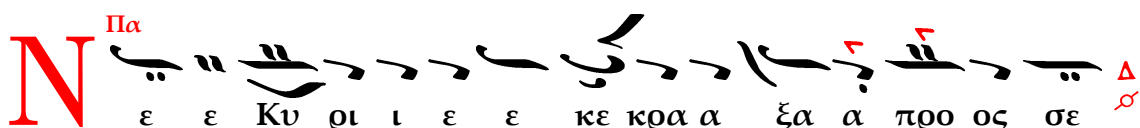
Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ζ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος π̣^α Πα Ϟ

N ^{Πα} **Δ**
 ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Ϟ

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου

θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει

σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν ανθρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω τη κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^Μ ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

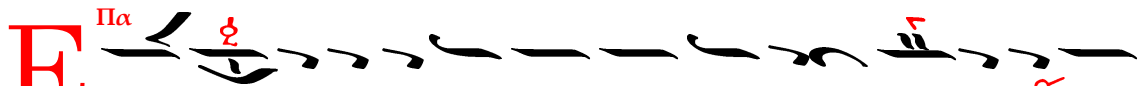
πα γι δα μοι

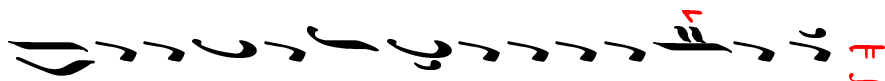
Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

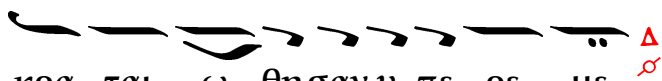
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

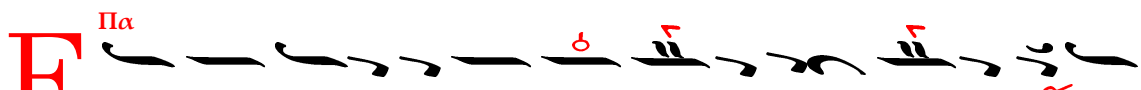

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

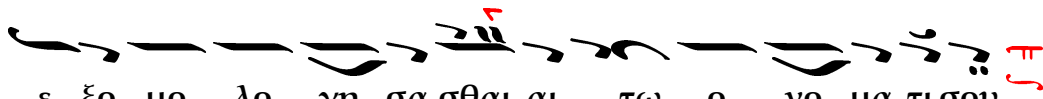
Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

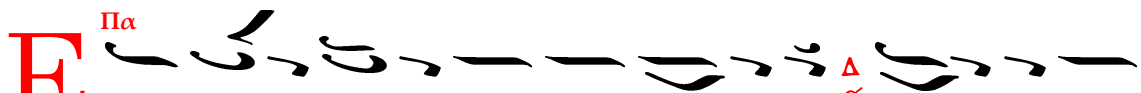

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

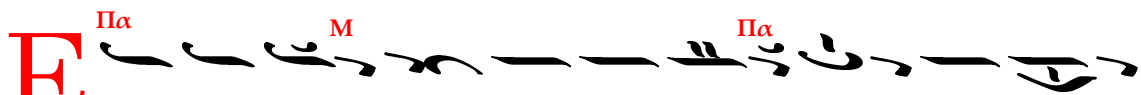

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

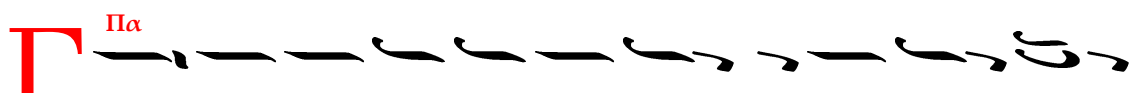

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

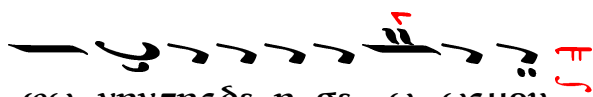
Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

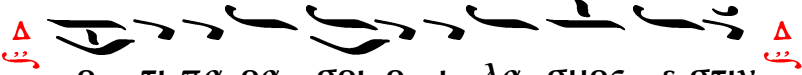

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

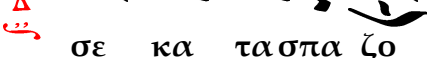

φω νη ντης δε η σε ω ωσμου

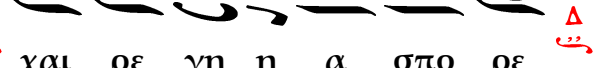

Όλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

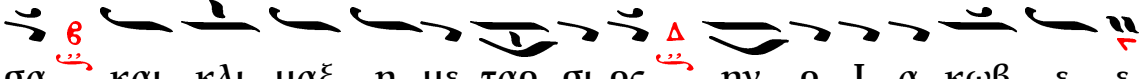

B λην προ αι ω νι ον α πο κα λυ πτων σοι

 Κο ρη Γα βρι ηλ ε φε στη κε σε κα τα σπα ζο

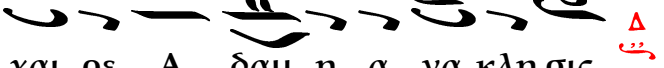

 ο με νος και αι φθε γο με νος χαι ρε γη η α σπο ρε

 χαι ρε βα τε α φλε κτε χαι ρε βα α θος δυ σθε ω

 ρη τον χαι ρε η γε φυ ρα προς τας υ ρα νας η η με τα γω

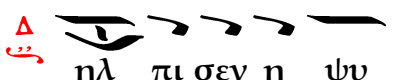
 σα και κλι μα ξ η με τα ρ σι ος ην ο Ι α κω β ε ε

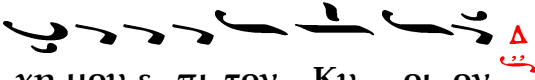

 θε α σα το χαι ρε θει α στα με τω Μαν να χαι ρε

 λυ σις της α ρας χαι ρε Α δα μ η α να κλη σις

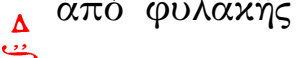
 με τα σω ο Κυ ρι ο ος

Στίχ. Γ'. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

 χη μου ε πι τον Κυ ρι ον

Βουλήν προαιώνιον, ...

Στίχ. ζ' Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

 ον

Φ αι νημοίως αν θρω πος φη σιν η α φθο ρος
 Κο ρη προς τον Αρ χι στρα τη γον και πως φθεγγη ρη η
 η μα τα υ υ περ ανθρωπον μετ ε ρ ρ ε φης
 γαρ τον Θε ο ον ε σε σθαι και σκη νω ω σειν εν
 τη μητρα μη και πως γε νη σομαι λε γε μοι χω ρι ο ον
 ευ ρυχωρον και το πως α γι α σματος τς τοις Χε ρς
 βιμ ε ε πι βαινοντος μη με δε λε α σης α πα τη
 ς γαρ ε γνων η δο νην γα μη υ παρ χω α μυ η
 τος πως εν παι दा α τε ε ξο μαι αι

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τς

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, ...

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Η ε ος ο πς βς λε ται νι κα ται φυ σε ως

τα ξις ^Δ φη σιν ο α σω μα τος ^Δ και τα υ περ α αν
 θρω πον δι ι α πρα ττε ται ^θ τοις ε μοι οις πι στευ ε ^Δ α
 λη θε σι ρη μα σι ^Δ Πα να γι ι α υ περ α
 μω με ^θ η δε Ε βο η σε γε νοι το μοι νυ υ υν ω ως
 το ρη μα σθ ^θ και τε ξο μαι τον α σα ρκον ^Δ σα ρ κα εξ ε
 μθ ς ς δα α νει σα με νον ^θ ο πως α να γα γη τον
 αν θρω πον ως μο νος δυ να τος ^Δ εις το αρ χαι ον α
 ξι ω μα ^Δ δι α της συ υγ κρα α σε ε ω ως ^θ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ^θ και ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου ^θ
 με νει εις τον αι ω ω να ^θ

Θεὸς ὅπου βούλεται, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πάσχα

^{Πα}
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω ^θ και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^θ

^{Πα}
Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει ^θ και εις

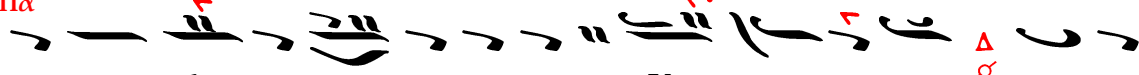
τϠ Ϡ Ϡς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

A Πα Νη Πα Δι
πε στα α α λη εξ ου ρα α νου Γα βρι ηλ
ο ο αρ χα α α αγ γε ε ε ε λος ευ αγ γε
λι ι σα α σθαι τη Παρ θε ε νω ω ω την συ υλ
λη η η η ψιν και ελ θω ων εις Να ζα α ρετ
Δι Πα Δι
ε λο γι ζε ε το ε ε ε εν ε α αυ τω το θα
αυ μα ε ε εκ πλητ το ο με ε ε ε νος ο τι
Πα Δι
πω ως ο εν υ ψι ι ι στοιοις α κα τα α α
λη η πτο ο ος ων εκ Παρ θε ε νου τι ι κτε ε
ε ται ο ε χων θρο νο ον ου ρα α νον και υ
πο πο δι ι ο ον τη ην γην εν μη η τρα χω ρει ει
ται γυ υ ναι αι αι κος ω τα ε ξα πτε ρυ
Κε
γα α και αι πο λυ ο ομ μα α α τα α τε
Δι
νι ι ι ι σαι ου ου δυ υ να α α αν ται λο γω

 μο νω εκ ταυ της σαρ κω θη ναι αι ηυ δο ο ο ο

 κη η η η σε Θε ου ε στι Λο ο γος ο

 ο πα α α ρων τι ι ου ουν ι ι στα α α μαι

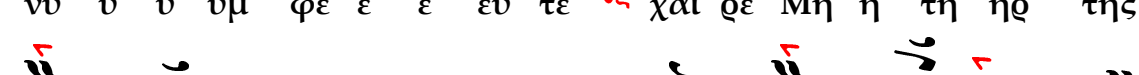

 και ου λε ε γω ω ω τη η Κο ο ο ρη χαι ρε

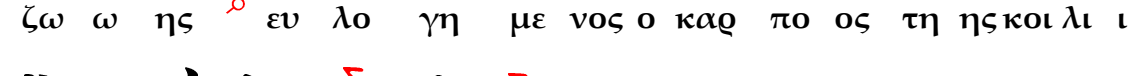

 Κε ε χα ρι τω με ε ε νη η ο Κυ υ

 ρι ι ι ος με ε τα α α α σου χαι ρε α α

 γνη η η Πα αρ θε ε ε νε χαι ρε Νυμ φη η α

 νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε χαι ρε Μη η τη ηρ της

 ζω ω ης ευ λο γη με νος ο καρ πο ος τη ης κοι λι ι

 ι α ας σου ου ου ου ου

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε Θε ε ϛ
ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοικεθε

ου ημων

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και εὐλογετε ε τον Κυριον

I δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριον

παντες οι δευλοι Κυριου

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ᾠδῆς Δι θ

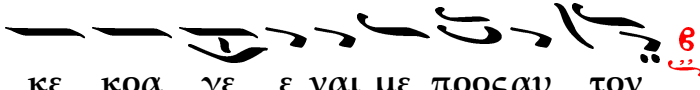
Kυριος εἰσακσαι με εν τω

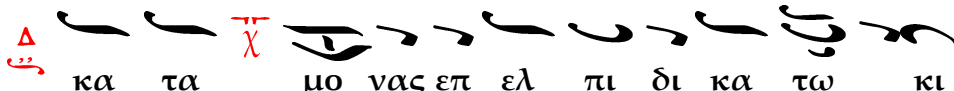
κει κραγε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

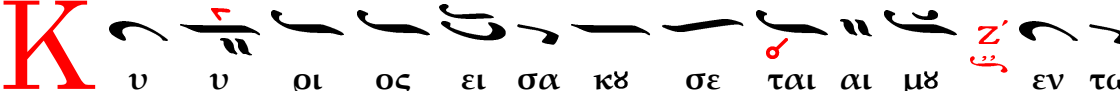

ει σα κςσονταιςπροσευ χη ης μς

K
υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

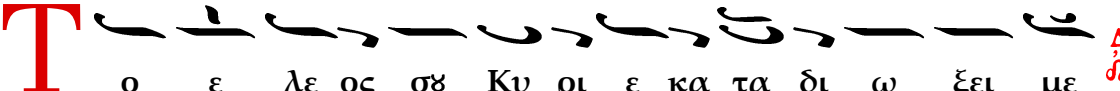

σα ας με

K
υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

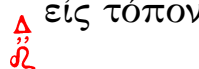

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

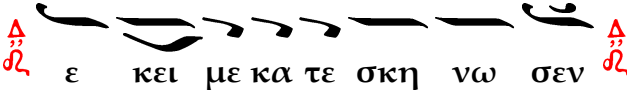
Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

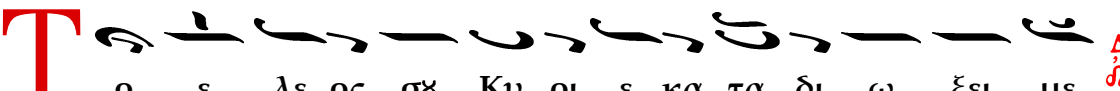
Ἦχος Πα ρ

T
ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρασηςζω ης μς

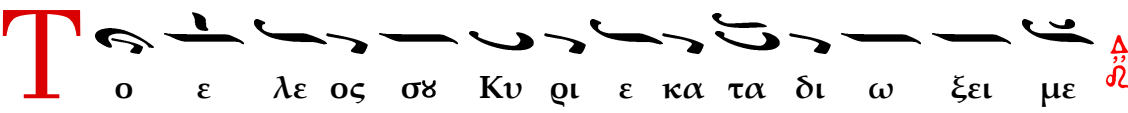
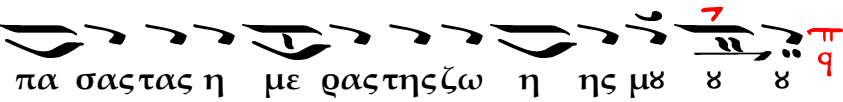
Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

T
ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

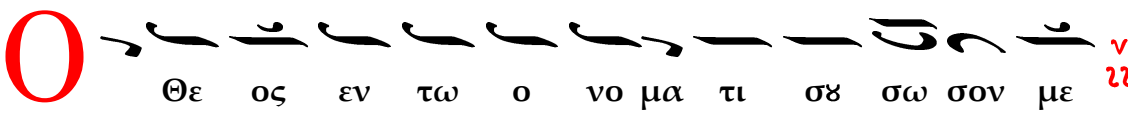
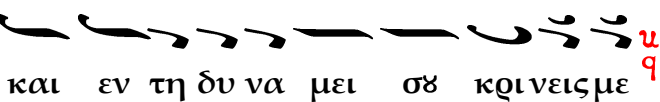

πα σαστας η με ρασηςζω ης μς

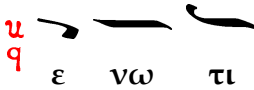

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μη ς ς ει

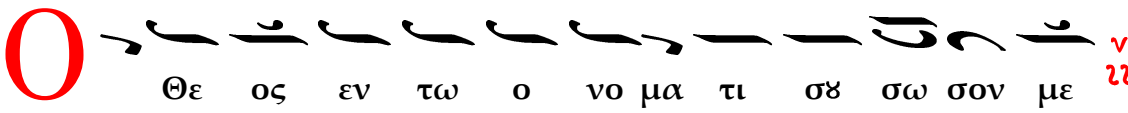
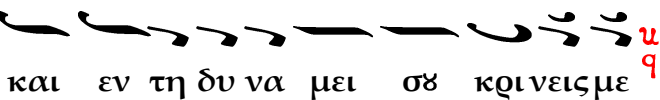
Tο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ραστηςζω η ης μη ς ς

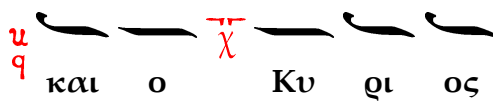
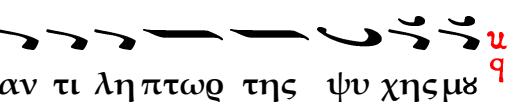
Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

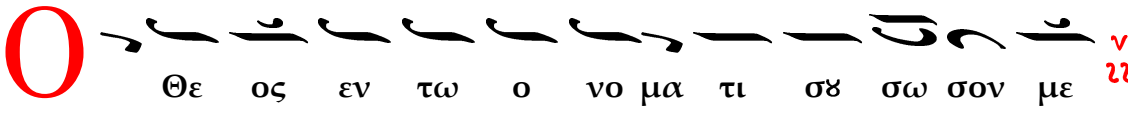
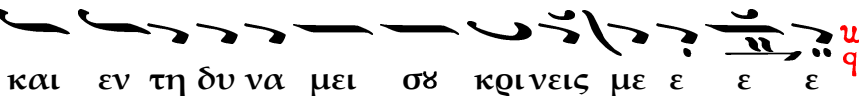
Ἦχος π̄ ς Κε ρ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
σαι τα ρη μα τα τσ στο μα τοςμη

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
αν τι ληπτωρ της ψυ χηςμη

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με
και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η χει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

τ ε ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα χει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ι ς τ ε

ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η

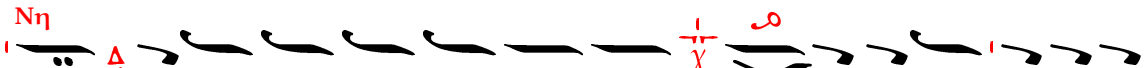

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα φ

Ο θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε

ο ος σε προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
Ε ξε λθ με εκ των εκ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^{Γα} με νωνεπ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με ^{Γα} ^{Νη}
Ο ^{Γα} Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ^Δ ει ^{Γα} το ε λε
^{Γα}
 ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα} ^{Νη}
 Στίχος β'. ^{Γα}
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^{Γα} δρων αι μα των σω σον
^{Γα}
 με ^{Νη}
Ο ^{Γα} Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ^Δ ει ^{Γα} το ε λε ο
^{Γα}
 ος σθπρο φθα σει με ε ε ε ^{Γα} ^{Νη}

Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (γ' 1-9).

Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὦφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ᾧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἴδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην

τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ἡ' 22-30).

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἧ̄ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, φάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα Στιχηρά.

Βύζαντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ω ε κτω μη νι ο Αρ χι στρα τη η γος α πε
στα λη προς σε την Παρ θε νο ον και Α α γνην²² μη νυσαι
σοι τον λο γον της σω ω τη η ρι ι ας²² α μα δε και αι
κα λε ε εσαι αι αι αι σε⁹ χαι ρε Κε χα ρι τω με
ε ε νη ο Κυ υ ρι ο ος με ε ε τα α α α σ⁹
τε ξη η Υι υι ον τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος²²
και σω σει τον λα ον αυ τ⁸ εκ των πται σμα α α τω
ων α α αυ των⁹

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ε^{Πα} ν τω μη νι τω ε ε εκτω α πε στα λη ς ρα
νο θεν Γα βρι ηλ ο Αρ χα γγε ε λος²² εν πο λει της^Μ
Γα λι λαι ας Να ζα α ρετ⁹ Πα⁹ κο μισαι αι τη η Κο ο
ρη χα ρας ε ευ α γγε ε ε λι ι ι ι α⁹ και προ
σελ θων προ ος α αυ την ε ε βο η η σε λε ε ε

ε γων ^π9 χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ο ος
 με ε ε τα α α α σθ ^{Πα}7 ^π9 χαι αι ρε δο ο χει ει ει
 ον της α χω ρη τσ φυ υ σε ε ε ως ^π9 ον γαρ
 Ου ρα νοι εκ ε χω ρη η σαν ^π9 ²² η νη δυ υς σθ κε
 χω ρη η κε ε εν ευ λο ο γη με ε ε ε νη ^π9 χαι
 ρε σε μνη η τσ Α ^{Δι}8 ^δ8 α α α μ η η α να α α κλη
 η η σι ις ^{Πα φ}9 ^Δ8 και της Ευ α ας η λυ υ τρω ω ω
 σις ^π9 και χα ρα α τσ ς κο ο σμθ και α γα λ λι α
 σι ις τσ γε ε εν ς ςς η η η μων ^π9

Ὁ αὐτός.

^{Πα}9 **Α** πε στα λη Αγ γε λος Γα βρι η η η λ ς ρα
 νο ο θεν εκ Θε ε ς ^Δ8 ²² προς Παρ θε νο ον α
 μο ο ο λυ υ υ ν τον ^π9 εις πο λιν της Γα λι λαι
 α ας Να ζα α ρετ ^π9 ²² ευ α γγε λι σα α σθαι α αυ
 τη τσ ξε νσ τρο πσ ς την συ υ υ λ η η η η ψιν ^π9
 α πε στα λη ^Μ8 ^{Πα}9 ^π9 δσ ς ς λος α α σω ω ω μα α α

α τος ^π₉ προς εμ ψυ χον πο ο ο λιν και πυ υ λην νο
 ε ε ραν ^π₉ μη νυ σαι δε σπο τι κης πα ρθ σι ι ι ας
 Δι ^δ τη η η ην συ γκα τα α α βα α α σι ιν ^{Πα}₉ Δ α πε
 στα λη στρα τι ω της ς ρα νι ι ος ^π₂₂ προς το εμ ψυ χον
 της δο ο ο ξης πα λα α α τι ι ι ι ον ^π₉ προ ε
 τοι μα σαι αι τω ω Κτι ι στη ^π₂₂ κα τοι κι αν α α α
 λη η η η κτον ^π₉ και προ σελ θων προ ος α αυ την ε
 κρα α α αυ γα α α α ζε ^π₉ χαι ρε θρο νε πυ ρι
 μο ορ φε ε των τε τρα μο ο ο ορ φων υ υ πε ε
 ερ εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα ^π₉ χαι ρε κα θε ε ε
 Δι ^Μ δρα βα σι λι κη ς ς ρα α α νι ι ι ι ε ^{Πα}₉
 χαι ρε ο ρος α λα το μη η τον ^π₂₂ δο ο χει ο ον πα
 νε ε εν τι ι ι ι ι μον ^π₉ εν σοι γαρ παν το πλη ρω
 μα κα τω κη η σε της θε ο τη τος σωω μα τι ι κως ^π₉
 Πα ^Μ ευ δο κι α Πα τρος α α οι οι δι ι ς ^π₂₂ και συν
 ερ γει α τϛ Α γι ς Πνε ε ευ μα α α α τος ^π₉

χαι ρε Κε χα ρι τω με ε ε νη ο Κυ ρι ι ος με ε
ε ε τα α α α σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω ωνων α α μην

Ε υ αγ γε λι ζε ται ο Γα βρι ηλ τη Κε χα
ρι τω με ε νη ση η η η η με ε ε ε ρον
χαι ρε α νυμ φευ τε Κο ρη και αι αι αι α πει ρο ο
γα α α α με μη κα τα πλα γης τη ξε νη η μᾶ
μο ορ φη μη δε δει λι α σης Αρ χα γ γε ε λο
ος ει ει ει μι ο φισ ε ξη πα τη σεν Ευ αν
πο ο τε νυν ευ αγ γε λι ζο μαι σοι οι την χα α ρα
α α αν και με νει ει ει ει εις α α φθο ο ο

 ρος και τε ε ε ξεις τον Κυ υ υ υ ρι ον

 α α α α α α α α α χραν τε ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

T^{B8} ω ε κτω μη η νι α πε στα λη ο Αρ χα
 γγε ε λος προς Παρ θε ε ε νον α α α γνην
B8 και χαι ρειν αυ τη προς ει ει πων ευ η γγε λι
 σα το εξ αυ τη ης τον Λυ τρω τη η ην προ
 ο ε ε ελ θειν ο θεν πι στως δε ξα με νη το ον
 α σπα α σμον συν ε λα α βε ε σε τον προ ο αι
 ω ω νι ι ι ο ον Θε ε ε ον τον α
 φρα στως ευ δο κη σα αν τα εν αν θρω πη η ησαι εις
 σω τη ρι ι αν των ψυ υ χων η μων

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
 το σω τη ρι ον

τθ Θε ε ς ς η η η μων
Γ^{B8} λωσ σαν ην ς ς κ ε ε γνω η κς ς ς σε εν

Πα
 η Θε ε ο ο ο το ο ο ο κος ε λα λει γαρ
 προς αυ την ο Αρ χα γγε ε λος τϵ Ευ α γγε λι σμϵ
 τα α ρη η μα α α τα Βϵ ο θεν πι στως δε ξα
 με νη τον α σπα α σμον Δϵ συν ε λα α βε ε σε τον
 προ ο αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον Πα δι ο
 και η μεις α γαλ λο ο με ε νοι οι βο ω ω ω
 με ε ε εν σοι Βϵ ο εξ αυ της σαρκω θεις α
 τρε ε πτως Θε ε ος Δϵ ει ρη νην τω κο σμω ω
 δω ρη ησαι ϵ και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε
 λε ο ος ϵ

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ Πα

α α σα α η η η γη

I δϵ η α α α να κλη η σι ις νυν ε πε ε

φα α α νε εν η η η μιν υ περ λο γον

ο Θε ος τοις αν θρωποις ε ε νϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ται αι αι

αι Α αρ χα γγε λϵ ϵ τη φω ω νη η πλα α νη

ε εκ μει ει ει υ υ υ υ υ ται η Παρ θε
 νος γαρ δε ε ε ε χε ε ται τη η ην χα α α α
 ραν τα ε πι γει α γε γο νε εν Ου ρα α νος
 ο κο ο ο σμος λε λυ υ ται της αρ χαι αι αι
 α ας α α α ρας α γαλ λι α α α σθη η
 κτι σις και φω ω ναι αι αις α α νυ υ υ
 μνει ει ει τω ο ποι η της καιλυ τρω της η ημων
 Κυ υ υ ρι ε ε δο ξα σοι οι

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος Πα ρ

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
 και νυ υ υ υν και α ει και εις τς υ υς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην

 η με ρον χα ρας ευ α αγ γε λι ι α παρ

Θε ε νι κη η πα νη η γυ υ υ ρις τα
 κα τω τοις α α α α νω ω συ να α α α πτε ε ε
 ε ται ο Α δα α αμ και αι νουρ γει ει ει ει
 ται η Ευ α της πρω της λυ πης ε λευ θε ε
 ρου ου ου ου ου ται και η σκη νη της καθ η μας
 ου ου σι ι ας τη θε ω σει του προσ λη φθεν
 τος φυ υ ρα μα α τος να ος Θε ου κε χρη
 μα α α τι ι ι ι ι κεν ω μυ υ στη η η η
 ρι ι ι ι ον ο τροπος της κε νω σε ω ως
 α γνωστος ο τροπος της συλ λη ψε ως α α
 α φρα α α α α στος αγ γε λος λει τουρ γει τω ω
 θα αυ μα α α τι παρ θε νι κη γα α στη
 τον Υι ον υ υ υ πο δε ε ε ε χε ε ε ε ται
 Πνευ μα Α α γι ι ο ο ο ον κα α τα πε ε
 ε εμ πε ε ε ε ται Πα τηρ α α νω θε εν ευ δο ο
 κει και το συ ναλ λαγμα κα τα κοι νην πραγ μα τευ

Πα
 ε ται βου ου ου λη η η η η σιν εν ω και
 δι ου σω ω θε ε ε ε εν τε ε ε ες συ υν ω ω
 Μ Πα
 δα τω ω Γα βρι ι ηλ προς την Παρ θε νον βο η
 η η σω ω ω ω ω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με
 νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σου εξ ης η σω τη
 η ρι ι α Χρι ι στος ο Θε ο ο ο ος η
 η η η η μων την καθ η η μας προσ λα α α
 Πα
 βο ο ο με ε νο ο ος φυ υ υ υ υ σιν προς
 Μ Πα
 ε αυ το ο ο ον ε ε πα νη η η η γα α α α
 Β8
 γεν αυ τον ι κε τευ ε ε σω θη η η ναι
 ε
 τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ν

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Σ ἡ με ρον της σω τη ρι ας η μων το κε φα λαι
ον και τσ α παι ω νος μσ τη ρι ου η φα νε ρω
σις ο Υι ος τσ Θε ου Υι ος της Παρ θε νσ γι
νε ται και Γα βρι ηλ την χα ριν ευ αγ γε λι ζε
ται δι ο και η μεις συν αυ τω τη Θε ο το
κω βο η σω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος
με τα σσ (ἐκ γ')

τὸ τέλος: χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

με τα σα σα σα

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·